

DISCURSO DA MOCIDADE DA FRENTE POPULAR GALEGA

25 de Xullo de 2003

En Novembro do 2002 as nosas costas foron escenario da inoperancia das Institucións, que permitiron que un acto de terrorismo ecolóxico diezmara o noso principal recurso natural e económico. Denantes o Policomander, o Casón, o Mar Exeo...

En Febreiro do 2003 os EE.UU. interveñen sen o apoio da comunidade internacional en Irak. Neste caso o precedente atopámolo na "*intervención humanitaria*" auspiciada pola OTAN, sen o amparo da ONU, levada a cabo en Iugoslavia no 1992.

En ámbolos casos os precedentes falan dun escenario no que o Prestige ou a Operación *Xusticia Infinita* non son feitos illados, fortuitos ou desinteresados, senón o resultado da operatividade do capital. A expoliación do Impero maniféstase de xeito diferente nos dous casos: no Irak as multinacionais pasan a xestionar directamente os recursos naturais, en Galicia redúcense notablemente as oportunidades económicas regulares e tradicionais de xerar ganacias.

Sen embargo existen conexións sistemáticas, en ámbolos casos o capital establece relacións non formais cos traballadores e cos recusus. Por relacións non formais entendemos aquela xeradas pola economía sumerxida, a contratación ilegal ou precaria, a emigración, aquela que non ten en conta os dereitos humás e o dereito internacional, e que lonxe de ser un indicador de atraso contribúe ao mantemento do capital e da súa orde mundial.

Xa que logo, as periferias se constitúen en enclaves estratéxicos para a globalización, non en van as produce e reproduce por medio da débeda externa dos chamados países en vías de desenvolvemento, mediante a promoción de programas de axuste estrutural, os préstamos do FMI, do BM... sempre pesadas cargas que recortan as prestacións sociais e xeneran a precariedade.

Dende esta perspectiva, máis que falar da inoperancia das institucións en Galicia, deberíamos falar da operatividade do Capital. O lugar do público xa non pasa polo sistema político formal, senon por un novo actor político cuxas prácticas xurden das acción e das actividades da persoas: das mariscadoras de arousa, dos mariñeiros de fisterra, das redeiras, das peixeiras, dos estudantes, da mocidade traballadora... un tecido social que, como nunha cadea de escolares, xenera unha conectividade que o capital non é quen de reducir na Galicia, no Irak, na fronteira de Mexico cos EE. UU., naArxentina, na Palestina...
